

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی جلوه های رمانتیک در شعر گلچین گیلانی و عبدالمعطی حجازی

محل انتشار:

کاوش نامه ادبیات تطبیقی، دوره 7، شماره 27 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

مجید محمدی - استادیار گروه زبان و ادبیات عرب، دانشگاه رازی، کرمانشاه

روژین نادری - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات عرب، دانشگاه رازی، کرمانشاه

خلاصه مقاله:

به کارگیری برخی از اصول رمانتیسم یکی از وجوه مشترک شعری دو شاعر برجسته ایران و مصر، مجدالدین میرفرخایی ملقب به «گلچین گیلانی» و عبدالمعطی حجازی است. گلچین و حجازی از جمله شاعرانی هستند که با نگاهی رمانتیکی و با توجه به شرایط فردی و اجتماعی زمانه خود و با تلاش برای گریز از آن، بخش عمده شعرشان را آمیخته با غصه، حسرت و دلتنگی برای گذشته نموده اند؛ لذا اشعار آن ها دارای لطیف ترین درون مایه ها و مفاهیم رمانتیکی است. گرایش به عاطفه و احساسات عمیق، همراه با نوعی اندوه و درد رمانتیکی از مهم ترین ابعاد مورد توجه در گستره اندیشه های مطرح در سروده های دو شاعر است. همدلی و یگانگی با طبیعت، بازگشت به دوران بدوی و معصومیت کودکی، روستاستایی، نوستالژی و حسرت بر ایام گذشته، رویا، ناامیدی، غم و اندوه و عشق و شادی که از مهم ترین مشخصات جنبش رمانتیسم است، به فراوانی در آثار این دو شاعر مشاهده می شود. دستاورد علمی این پژوهش نشانگر این مطلب است که مجموعه عوامل یادشده پیرامون مبانی مکتب رمانتیک به صورتی بارز در آثار این دو شاعر بازتاب یافته است.

کلمات کلیدی:

ادبیات تطبیقی، رمانتیسم، ادبیات معاصر، گلچین گیلانی، عبدالمعطی حجازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1203831>

